

Steiner ennusti uuden ajan alkua

Vielä ennen vuosituhannen vaihdetta ihmiskunta siirtyy kokonaan uudelle kehitystasolle. Suuri joukko ihmisiä saa selvänäköisyyden lahjan, jonka avulla he pystyvät oivaltamaan maailmankaikkeuden todellisen olemuksen.

Näin uskoi Rudolf Steiner, joka vuosisadan alkupuolella kehitti omaa persoonallista näkemystään maailmankaikkeuden kehityskulusta.

Steinerin mukaan uusi aika tulee kestäämään seuraavat kolme vuosituhatta, ja sen aikana ihminen ei ainoastaan opi ymmärtämään, mikä on hyvän, moraalisen, eettisen idea, vaan häneen vaikuttaa jokin maaginen voima, joka saa hänet myös elämään tämän idean mukaan. Ihmiskunta oppii uuden kielen, joka on niin voimallinen, että "kun lausutaan moraalinen periaate, se uppoutuu toiseen ihmiseen niin että tämä välittömästi kokee sen moraalisesti eikä voi muuta kuin toteuttaa sen moraalisena virikkeenä".

– Paljon muutakin ihminen tulee tietämään. Aika, jolloin henkisen maailman portit ovat olleet ihmiselle suljettuina, lähenee loppuaan. ... Inhimilliset kyvyt kehittyvät niin, että ihminen tulee osalliseksi henkisestä maailmasta, Steiner visio.

Tärkeintä Steinerin mukaan on kuitenkin se, että ihminen saa "tietoisuuden". Hän tulee "tietoiseksi" siitä, että kaikkialla elää henkisiä olentoja, jotka vaikuttavat häneen.

– Ja ihmiset oppivat kanssakäymisessä niiden kanssa, elämään niiden yhteydessä.

Steiner ennusti, että ratkaiseva käännekohta ihmiskunnan tähänastisissa vaiheissa tulee olemaan Kristus-Jeesuksen paluu maanpäälle. Tosin hän ei inkarnoidu fyysiseen ruumiiseen kuten pari vuosituhatta sitten, vaan jää leijailemaan korkeampaan eetterimaailmaan, joka – kuten Steiner uskoi – on täydellinen kopio fyysisestä maailmasta.

Steiner ei anna tarkkaa päivämäärää, milloin tuo kyseinen paluu tapahtuu, vaan puhuu vuosisadan loppupuolesta, ehkä siksi, että hän itsekin koki vielä selvänäköisyytensä vajavaiseksi. Steiner nimittiäin oletti, että vaikka jotkut ihmiset – kuten hän itsekin – pystyivät "perusteellisilla hengentieteellisillä tutkimuksilla" kehittämään selvänäköisyyttään, lopullista totuutta maailmasta he eivät pystyneet oivaltamaan. Tilanne muuttuu kuitenkin ratkaisevasti, kun Kristus palaa eetterimaailmaan. Hänestä tulee karman herra, joka jatkossa

päättää siitä, millaiselta karmallinen tilimme tulee näyttämään. Samalla ihmiselle paljastuu asioita, jotka hänelle siihen mennessä ovat olleet salattuja.

– Se ilmenee siten, että yhä useammilla ihmisillä esiintyy laajempia, korkeampia tiedostamiskykä, jotka eivät ole meditaation tai muiden harjoitusten tulosta, Steiner selittää.

Kaksi Jeesusta

Steinerille Kristus-myytti oli selvästi ongelma. Se ei sopinut siihen fyysiseen jälleensyntymisoppiin ja käsityksiin maailman kehityksen etenemisestä syklisenä tapahtumasarjana, johon hän hengentieteensä pohjasi. Steiner ratkaisi ongelman siten, että hän selitti Jeesuksen olleen tavallinen kuolevainen, johon vasta Johanneksen kasteessa 30-vuotiaana astui kosmoksesta jokin korkeampi voima. Samalla kyseisen henkilön varsinainen minuus katosi ruumiista ja jatkoi ikuista kiertokulkuaan ehkä jossain toisessa yksilössä. Näin Kristus-Jeesukselle voitiin antaa suurempia valtuuksia kuin muille kuolevaisille.

Steiner selitti, että Jeesuksia olikin itse asiassa ollut kaksi. Se varsinainen natalilainen Jeesus, josta Luukkaan evankeliumi kertoo, ja jonka syntymää juhlimme jouluna, oli Buddhan fyysiseen maailmaan lähettämä heikkolahjainen mutta erinomaiset puhelahjat omaava puoli-ihminen (Buddhan ei voinut itse enää inkarnoitua fyysiseen maailmaan, koska oli jo saavuttanut lopullisen valaistumisen). 12-vuotiaana temppelissa häneen siirtyi "okkultistisessa tapahtumassa" aivan toisen, salomonilaista syntyperää olevan Jeesuksen minuus. Tämä toinen oli Zaratustran inkarnaatio.

Steiner arvelee, että temppelikohtausta tarvittiin siksi, että ilman muinaispersialaisen kulttuurin luoneen Zaratustran viisautta ja korkeampaa henkisyttä Buddhan puoli-ihminen ei olisi kestänyt Kristus hahmon laskeutumista hänen ruumiiseensa. ■

Lähde:

Rudolf Steiner: Jeesuksesta Kristuksesta, Esitelmäsarja Karlsruhessa 4.–14.10.1911. Suomen antroposofinen liitto 3. p. 1989.

MARKETTA OLLIKAINEN

Aaveita metsästävässä

Andy Coghlanin, yhdysvaltalaisen *New Scientist* -tiedelehden toimittajan mukaan on vain ajan kysymys, milloin löydetään pitäviä todisteita aaveiden olemassaololle. Tälle optimistiselle käsitykselle on perustelunsa, mutta ennen aaveiden todelliseksi julistamista lieenee syytä tarkastella aihetta hieman skeptisemminkin. Se, että väitteet on julkaistu arvovaltaisessa tiedelehdessä, ei sinällään todista niiden todenperäisyyttä.

Aaveenmetsästäjien optimismi on ymmärrettävää, sillä havaintovälineet ovat kehittyneet valtavasti viime vuosikymmeninä. Kannettavilla laitteilla voidaan nykyään luotettavasti mitata niin lämpötilaa kuin sähkömagneettisia kenttiä. Aaveenmetsästäjien perusväline, tavallinen kamera, on kuitenkin vielä kovassa käytössä. Eri aallonpituuksille herkkien filmien yleistyminen auttaa myös etsijöitä. Valokuvia aaveista on todella paljon, mutta suurin osa niistä on varsin heikkolaatuisia. Ainakaan vielä aavetta ei ole saatu kuvattua videolle. Esimerkkikuvia voi tutkia internetistä.

www.ghostweb.com

Lehden artikkelissa vahvimமாகsi todistusaineistoksi aaveiden olemassaololle tarjotaan voimakkaasti ja nopeasti muuttuvia magneettikenttiä, joita aaveitten väitetään synnyttävän. Artikkelissa esitetty magneettikentän voimakkuus kummittelukohdissa on 0,2 gaussia, joka on todella pieni verrattuna esimerkiksi television aiheuttamiin magneettikenttiin. Todella voimakkaat sähkömagneettiset kentät voivat toki aiheuttaa hallusinaatioita. Myös infra- ja ultraääni voivat aiheuttaa oireita, jotka sitten tulkitaan kummitteluksi.

Osa lehdessä haastatelluista aaveisiin uskovista, kuten esimerkiksi **Randy Liebeck**, **Dave Oester** ja **lordi Auerbach**, pitävät sähkömagneettisia ilmiöitä erillisinä olioina, sumun kaltaisena ektoplasmana. He liittävät teorioihinsa niin auringonpilkut kuin väitetyt paikallisen lämpötilan laskun kummittelukohdassa. Heidän mukaansa aaveet on "etsattu" paikkaan, jossa ne esiintyvät. Aaveet voivat olla joko nauhoituksen kaltaisia vuorovaikuttamattomia olioita tai olla ympäristönsä kanssa vuorovaikutuksessa muuttaen toimintaansa tilanteen mukaan.

Lordi Auerbach pitää jälkimmäisen tyypisiä aaveita energiaan sidottuina tietoisuuksina, jotka voivat ympäristön vaikutuksesta pysyä koossa.

Oester taas uskoo, että limittäin reaali maailmamme kanssa oleva toinen todellisuus pystytään jo havaitsemaan nykYTEknologian avulla.

Lehdessä haastatellut skeptisemmät aaveenmetsästäjät tutkivat ilmiöitä toistaiseksi tuntemattomina luonnonilmiöinä. Molemmat osapuolet ovat kuitenkin vakuuttuneita, että jatkossa parantunut välineistö tuottaa parempia todisteita aavejahdissa. Vilpin ja petoksen mahdollisuus huolestuttaa kumpiakin osapuolia, joten tulosten vahvistamista pidetään ehdottoman tärkeänä.

Aaveita, onko niitä?

New Scientist -lehden artikkelissa esitetyt väitteet ovat sen verran poikkeuksellisia, että niiden hyväksyminen vaatii erittäin vahvoja todisteita. Valokuvia aaveista on todella paljon, mutta melkoinen osa niistä on kelvottomia todisteiksi heikkolaatuisuutensa takia. Osa kuvista on samoin helppo osoittaa todennäköisesti tavallisten luonnonilmiöiden aiheuttamiksi. Tilanne muistuttaa erittäin paljon ufoilmiötä, jossa suuri osa havainnoista on varmasti virhetulkintoja. Aivan kuten ufoista, aaveista on hyvin vähän konkreettista todistusaineistoa.

Aaveisiin uskovien keskuudessa aineiston määrä näyttää olevan laatua tärkeämpää. Valitettavasti määrä ei korvaa laatua, vaikka kuinka yrittäisi. Tässä suhteessa vakavien aaveenmetsästäjien toiminta ja tavoitteet edistävät varmasti asiaa. Sen sijaan valmiiden ja monimutkaisten selitysmallien, joita lehden artikkelissa oikein vilisee, aika on vasta sitten, kun jotakin on varmasti havaittu.

On täysin mahdollista, joskaan ei kovin todennäköistä, että aaveenmetsästäjät löytävät uusia tai hyvin harvinaisia luonnonilmiöitä. Seläisten tutkimisessa riittää työtä tiedemiehillekin. Rinnakkaista todellisuutta tuskin kuitenkaan löydetään, ainakaan sellaista, jossa henkiolennot asustavat. ■

MATIAS AUNOLA

Lähde:

Midnight Watch, *New Scientist* 19/26 December 1998, ss. 42-45, Andy Coghlan, <http://www.newscientist.com/ns/981219/ghosts.html>